

Missions-Bladets Beretninger.

Udgives maanedlig af de danske og norske Konferenser.

Nr. 4.

April

1915.

Solnedgangstabel for Danmark.

I Maanederne April, Maj og Juni gaar Solen ned om Fredag Aften som følgende:

April:		Maj:		Juni:	
Den 2. Kl. 6.45	Den 7. Kl. 7.55	Den 4. Kl. 8.41			
" 9. " 6.59	" 14. " 8.08	" 11. " 8.49			
" 16. " 7.13	" 21. " 8.20	" 18. " 8.53			
" 23. " 7.27	" 28. " 8.32	" 25. " 8.55			
" 30. " 7.41					

Unionsdistriktets Aarsmøde.

Om Gud vil, afholdes dette Møde i „Ebeneser“, Kjøbenhavn, fra den 19de—23de Maj d. A. Første Møde den 19de Maj Kl. 10 Formiddag. De Delegerede bedes indsende deres Fuldmagt i god Tid til Erik Arnesen, Skodsborg.

De af de tilreffende Søstende, der maatte ønske Bærelser bestilt forud, bedes skrive til Chr. Pedersen, Margrethevej 5, Kjøbenhavn B.

J. C. Raft,
Formand.

Erik Arnesen,
Sekretær.

En Udeladelse forekom i Unionsdistriktets Kvartalsrapport i forrige Nummer af Bladet (Side 20), idet T. & M. Foreningernes Rapporter for Kjøbenhavn og Skodsborg Menigheder ikke er kommen med. Kjøbenhavn havde rapporteret 154,368 Sider Bøger, Blade og Traktater bortlaant eller bortgIVEN. Rapporten fra Skodsborg lyder paa 19 Missionsbrevne skrevne, 5 Missionsbesøg, 2 Bibellæsninger holdt samt 31,995 Sider Bøger, Blade og Traktater bortlaant eller bortgIVEN.

Island.

Selv om Vinterstormene til Tider raser heroppe paa Den yderst mod Nord, og selv om det undertiden kan være næsten ufremkommeligt at ferdes mellem to nær hinanden liggende Huse, saa har dog Landet sine Fordele, hvad vist saa vilde nægte, der nu maa forlade baade Hjem og Familie i de Lande, hvor Krigen raser. Undertiden kan det næsten synes lidt trist at skulle undvære Solens Lys i henved 24 Timer i Døgnet; men naar Rejsferdighedens Solstråaler faar Lov til at lyse paa vor Sti, og naar man finder, at Folk aabner sit Hjerte for og modtager Sandheden, glemmer man hver eneste Besværlighed, som Naturen forvoerber, og Vanstælighederne skriver man i Glemmebogen.

Det har glædet os meget, og det vil ogsaa komme til at spille sin store Rolle for Bærket i Fremtiden, at vi har faaet vort eget lille Kontor paa Sagavæn; Bærket bliver saaledes mere ordnet, og hver faar sit at bestille.

Som I har set af Br. Nils Anderssons Rapport i Bladet, gjør Kolportagen stadig Fremgang. Tallet være de unge Mænds Bestræbelser er vi nu færdig med Landet én Gang og er begyndt paa ny. Br. Andersson har ikke faaet mange til at hjælpe sig, men de maa kaldes udvalgte Mænd, som ikke fyldest med Stræf og vender Ryggen mod høje Fjælde og besværlige Elve. Det er en Nydelse at lytte til deres Beretninger,

naar de kommer til Reykjavik sent i November Maaned for at tilbringe en liden Stund i Aarets mørkeste Tider hjemme hos Familie og Venner. Det har dog ikke været nogen Hvile for dem, siden de kom hjem; thi de tog straks fat med den nye Bog, „Et Blik“, og har allerede faaet ca. 2000 Bestillinger, hvoraf de allerfleste er leveret. Jeg turde aldrig have gjort Regning paa mere end 1000 Bestillinger i Reykjavik og Havnefjord under gode Forhold; og da saa Krigen vedblev at rase, og Arbejdsløsheden tog til, begyndte mit Mod at dale — ja selv Br. Andersson mente, at det vilde komme til at gaa trægt, men tog dog fat, og paa en forbausende kort Tid har det lykkedes dem at samle mange flere Bestillinger, end jeg havde turdet haabet paa selv under gode Forholde. Nu begynder Kolportørerne næsten at frygte for, at vort Dp lag (8000) ikke vil strække til.

Samtidig med, at de har arbejdet med Bogen, har vi ogsaa haft et lidet Vibelkursus sammen, hvor Kolportørerne har haft Lektier at lære samt øvet sig i at holde smaa Taler og Vibelæsninger. Det hænder ikke ret ofte, at de alle sammen kommer paa én Gang, saa vi har søgt at benytte Tiden efter bedste Evne, saavel lige forud for som under selve Bonneugen og en Stund bagefter.

Med Moderne gaar det godt. Mange har besøgt dem paa begge Steder, og naar Herren lægger sin Velsignelse til, ser vi Resultater af vore ringe Bestræbelser.

En Del unge Mennesker spadserer med mig fra Reykjavik til Havnefjord i Vejr og Uvejr næsten hver eneste Søndag Aften og hjem igjen om Natten, en Distance ialt paa ca. 20 Km. Det har næsten ikke hændt, at jeg har behøvet at gaa alene. Arbejderne idrer alle som én for at bringe Budstabet til Dens Befolkning i denne Slægt, og denne Jver staber et inderligt Forhold mellem dem.

Den finansielle Side af Sagen har gjort et lidet Spring i den rigtige Retning siden i Fjor, idet vi for 1914 kan rapportere en Tiende paa Kr. 2086.31, en Sabbatsfolekollekt paa Kr. 129.28 og et Bonneugeoffer paa Kr. 155.80. Det er en Fornøjelse at arbejde sammen med en saa opofrende Søstendestare, som vi har her paa Island, og det vilde berøre omme Streng, om jeg skulde forlade dem nu; thi jeg har uvilkaarlig lært at sætte Pris paa deres Samarbejde for Sjæles Frelse.

Med Søster Steinunn Sigurdsons Ritnit gaar det godt. Mange af Byens bedre Borgere har besøgt den og fundet Lindring for deres legemlige Smerter. Den er, som Br. Raft med Rette bemærkede, en Pryd for Sagen. En hjertelig Hilsen til alle Søstende i Standinavien.

Dlaf J. Olsen.

Vor Fremgang.

Vi tror, at vi skal elske Gud over alle Ting, hvilket er ret; men den, som elsker Gud over alle Ting, vil ogsaa adlyde ham i alt.

Gud lærer os, at alle Mennesker er vor Næste, og at vi skal elske disse som os selv. Det er en Frugt af Næstefjærighed, at vi har faaet Kundskab om Sandheden. Uden andres Arbejde havde vi ikke kjendt Sandheden i Dag, og mange vilde være gaaet i Graven uden Haab og uden Tro paa Frelseren. Ifølge Vidnesbyrdene gaar mange uforberedte i Graven, fordi Budstabet om et kommende Frelser ikke bliver dem forkyndt af alle, som sidder inde med og kjender Sandheden.

Nu er Spørgsmaalet dette: Kan vi paa noget senere Tidspunkt være Redstaber til at frelse disse, som gaar fortabte ned i Graven? Hvis ikke, hvorledes kan vi da aflægge Gud Regnskab for den Tid, vi ikke retteligt har benyttet?

Hvad er Grunden til, at unge Mænd og Kvinder, som er kaldt af Gud til at vie hele deres Liv (ikke blot en Dag eller en Uge) i Mesterens Tjeneste under Kristi Banner, dog henvisner i jordiske Syssler, som Verden godt kan passe, uden at en eneste vil savnes eller være uerstattelige? Er vi nøjere forbundet med og knyttet til Verdens Interesser end til Guds Sag? Hvis vi finder Stillingen at være saadan, med hvem har vi saa vor Del, naar Kristus kommer?

Vil vi som Jesus gaa omkring for at gjøre vel mod alle, hvorledes kan vi da f. Eks. vie vor Tid og vore Evner til at tegne Folk paa en Livsforsikring, som skal udbetales om ca. 30 Aar mod en aarlig Præmie paa ca. 50 Kroner eller mere? Tror vi Budstabet, maa vi vide, at disse Mennesker aldrig vil faa deres Penge tilbage. For nogen af os, som kjender Sandheden og forstaaer Tidens Alvor, at give sig af med saadant Arbejde maa være det samme som at brændemærke vor egen

Sambittighed. Lod det sig gjøre for den rige Ungling at nyde Verden og give den det bedste af sit Liv og derefter faa Del i Kristus? Nej! Hvor Hjertet er, maa Skatten søges. Naar saa Tiden kommer, da vi intet mere kan faa eller nyde af denne Verden, vil der saa være Anledning for os til at tjene Herren? Nej; da er Naadens Dør lukket.

Efterhaanden som Trængslerne og vanstelige Tider tiltager, maa Guds Børn vise større Opofrelser, om Budskabet skal blive forkyndt overalt, ikke mindst gennem Boger og Blade. Endnu er der Tid og Anledning til at virke for enhver, som villigt svarer: „Her er jeg, send mig!“ Endnu er det Tid at bede Høstens Herre om at udsende Arbejdere i sin Høst. Eders forbundne

A. G. Sandbeck.

Br. Rafts nye Traktatrække

er nu helt færdig. Disse 40 Traktater, hver paa 16 Sider, udgjør langt den bedste Række Smaaafskrifter, vi nogen Sinde har haft, og vore Søstende vil sikkert ogsaa forstaa at vurdere dem som et udmærket Middel til at faa alle de vigtigste Punkter i den nærværende Sandhed lagt frem for tænkende Menneſter i en enkel, tiltalende og letfattelig Form og i en ypperlig Sammenhæng — ja ogsaa mange af vore Søstende vil med stort Udbytte læse denne saglige Fremstilling af Sandheden. Vi har al Grund til at være Gud taknemmelige for, at denne Traktatrække, der har kostet Br. Raft og hans Medhjælper meget Arbejde, er fremkommet paa et Tidspunkt som dette; thi ved at læse Traktaterne i den bestemte Rækkefølge, vil sikkert mange oprigtige Læsere finde Svar paa netop de Spørgsmaal, der nu om Stunder rører sig hos Tusinder af Menneſter, som staae undrende, men usforstaaende over for, hvad der foregaar i Djebløkket.

At vore Søstende meget snart opdage de Værdien og Betydningen af disse Traktater, ses klart nok deraf, at en Del Numre i Rækken allerede maa trykkes i et nyt Oplag. Paa flere Steder udføres der en udmærket systematisk Virksomhed med Traktaterne efter den Plan, hvorpaa Arbejdet med dem var beregnet (efter Traktatpakke-Principet), og man har allerede set interessante Eksem-

pler paa, hvilken Virkning de har som et Middel til at opløse Saadanne, som ledes til at læse dem efter den systematiske Plan. Mange Sjæle vil sikkert ved dette Middel blive ledet til Sandheden.

Som allerede bekendtgjort, kan Traktaterne faaes enkeltvis. Men de kan desuden faaes samlet i ét Bind, enten heftet til Kr. 2.50 eller indbundet til 3 Kroner. Og Søstende faar endda 25 pCt. Rabat. Dette er jo en overordentlig billig Pris for en Bog paa hele 640 Sider Tekst foruden Indholdsfortegnelse. Fuld Oversigt over alle de interessante Emner, som Rækken indeholder, forefindes i Betjendtgjørelsen i „Ev. Sendebud“.

En Rejse blandt lappiske Sabbatsholdere i Finmarken.

I Midten af denne Maaned rejste jeg ned til Bugten for at besøge nogle lappiske Sabbatsholdere, som jeg havde faaet Adressen til. Disse har jo været afsendte for os indtil nu, da jeg opsogte enhver paa sit Hjemsted. Sneffjord er et Sted lidt Nord for Hammerfest. Der fandt jeg en Kone paa 70 à 80 Aar, som var Sabbatsholder, og foruden hende var fire andre omtrent paa samme Sted. Ca. 4 à 6 Mil derfra findes endda flere — jeg tror ca. ti yngre og ældre Personer. Paa dette Sted — Sneffjord — fik jeg kun Anledning til Samtale og overlod en Del Traktater til dem, da jeg rejste. Jeg fandt en god Aand iblandt dem, og udenforstaaende roser disse Sabbatsholdere. Særlig fandt jeg stor Gæstfrihed hos dem trods deres store Fattigdom. I det Hus, hvor jeg fandt den første Sabbatsholder, blev jeg opvarmet med det bedste, de havde, og om Natten laa jeg — jeg tror det var paa fem Faarsskind — fuldt paakledt og uden Tæppe over mig. Sengen bestod af det flade Gulv; dog sov jeg godt og blev helt udhvilet. Af tør Mad havde Folk intet andet i Huset end grovt Brød (dette er rigtig godt), Margarin, Sirup og Kaffe. Enkelte havde det lidt bedre. I Råffjord ved Magirofundet er der to Familier, som holder Sabbaten.

Paa Langstrand og Strand pr. Repvåg findes mange.

Paa Langstrand fandt jeg to Familier, begge unge Mænd med Hustruer — og desuden to

gamle Kvinder. Paa Langstrand blev jeg fire Dage paa Grund af Beskræmninger. Jeg fik tale meget med disse og læste og bad med dem. Indbyrdes kaldte de hverandre for Brødre og Søstre, ogsaa jeg blev hilset som Broder. Da jeg gik derfra til Strand, maatte jeg gaa over Fjeldet, ca. to Timers Gang. Konen i den ene Familie fulgte mig, helt til jeg fik Kjending paa Gaarden Strand.

Da jeg kom til Strand, havde man allerede spurgt, at jeg var i Bente, og jeg blev prøvet af en af de Mænd, som bor der og holder Sabbaten. Han vilde nemlig udæste mig for at høre, om jeg virkelig troede paa Guds Ord og forstod mig paa Jesu Lære og Eksempel. Da vi fandt hverandre som dem, der hver for sig søgte at bevare Guds Bud og Jesu Tro, blev jeg budt ind i Huset for at hvile og spise. Huset var kun en Gamme. Forend jeg kom ind i Beboelsesrummet, maatte jeg i Mørke og helt krumrygget, passere tre Døre. I Beboelsesrummet saa jeg tre Senge, en Del Krasser (Bænke), Bord og forskjelligt af almindelige Husholdningsgenstande. Gulvet bestod af bare Stenheller (Stenfliser); men alt vidnede om Renlighed. Jeg kunde nok have faaet Hus der Natte over, men da Repvåg kun er en Times Gang derfra, gik jeg did. I denne Gamme fik jeg god Mælk og Fintage (Lappetage) med Smør og Sirup til. Det smagte fortræffeligt efter Marschen over Fjeldet.

Efter at have talt med disse Mennesker en god Stund, gik jeg til Repvåg, hvor jeg fik bo hos en Mand, som i nogen Tid har holdt Sabbaten. I dette Hjem blev der vist mig stor Gæstfrihed, og jeg fik ogsaa tale meget med Familien om Guds Ord. Jeg mærkede, at Manden var lidt nedtrykt, og jeg tror, det var, fordi han ikke rigtig kunde forsætte med at holde Sabbaten. Hans Stilling var sli, at han maatte lytte Ordre; han er Bygmand hos Handelsmanden paa Stedet. Da jeg sidste Dag rejste med Vaaden derfra og skulde sige ham Farvel, mærkede jeg, at han var meget bevæget. Tager jeg ikke fejl, saa vendte han sit Ansigt bort for at undgaa at vise, at hans Øjne var fulde af Taarer, idet jeg bad ham Farvel og ønskede ham Guds Nærværelse. Han bad mig besøge ham ved første Lejlighed. Jeg vil til en Del af disse sende „Evangeliets Sendebud“ — mange læser haade Norst og Lappist.

Den 23de Januar gik jeg fra Repvåg til Strand for efter Opfordring af Sabbatsholderne der at læse Guds Ord med dem. Vi havde en hyggelig Sammenkomst, og vi sang og bad sammen. Vi havde Møde i en Gamme; men i denne Gamme var der Træguld, men Døren var saa lav, at jeg maatte gaa bøjet. De ønskede, at jeg snart maatte besøge dem igjen. Da jeg sagde Farvel, svarede de: „Manne dærvane vielja Jbmel rashai!“ (Gaa frist Broder i Guds Sted). Jeg fandt, at de er udfiret af Kirken, og en Del er døbt. Paa Gaarden Strand er vist ca. ti Sabbatsholdere. Af disse er nogle unge Mænd og Kvinder. Hovedpunkterne i deres Tro er Sabbaten og voksen Daab. Nogen Agtelse for religiøse Menneskebud har de ikke, og de vil følge Jesu Bud og Tro, saa langt de ser hans Vilje. Efter hvad jeg kunde opdage, er det ikke ved Litteratur fra os, at disse har begyndt, men ved at enkelte Personer har rejst omkring og fremholdt, at Sabbaten er ret. Dog er det jo alligevel meget muligt, at Stødet dertil er en af vore Bøger, som findes saa ofte i Finmarken. Jeg fandt, at disse har en ganske sund Forstaaelse af Skriften; men om de vil slutte sig til os, er et Spørgsmaal, som Tiden vil give Svar paa. Netop nu er det som en Bækkelse iblandt dem, og andre bliver interesseret og tager fat paa at helligholde Sabbaten.

Nogle af disse Sabbatsholdere, jeg talte med, har holdt Sabbaten i fem Aar og i længere Tid — andre igjen har holdt den i ca. et Aar. Jeg haaber, at jeg maa blive bedre kendt og fortrolig med disse, næste Gang der bliver Anledning til at besøge dem.

Nu er jeg igjen i Karasjok. Vejret er storartet, men fryser, saa det saa at sige knager i hver Træspil. Igaar saaes Solen skinne i Fjeldet „Algivarr.“ ovenfor Kirkestedet — snart ser vi hele Solen. Mørketiden er over — det er, som om alt sovende vaagner op igjen.

I Juletiden var her folkfjort — Læstadianer — moderne holdtes hver Dag med pakket Hus — men Drik fulgte ogsaa med; særlig Nytaarsaften var mange beruset, og paa Grund af at beruse sig gik fra Hus til Hus, mærkedes Vinlugten hele Dagen. Dette er sorgeligt. Brændebinen forvandler Mennesket til Dyr. Naar da Religionen er saadan, at man kan saa Tilgivelse af Mennesker for Synd, som er begaaet mod Gud,

faa leder dette Folk til endnu mere at fremture i Synd. Man kan jo blot bede om Syndsforladelse for sine Fejl og faa atter igjen synde, og saadan gaar det hele Aaret. Jeg er dog vis paa, at Guds Sandhed skal fejre, og at mange Lapper vil antage den.

Jeg lever vel og er glad ved Haabet og Guds Bøster, som siger, at Guds Sag og vi med den skal fejre.

Maatte Gud faa gjøre store Ting for os i Aaret 1915, saa vi alle maatte erfare, at Gud har ført os mange Skridt fremover mod Fredens Hjem. Broderlige Hilsener til alle!

Ederes Broder i Kristus

Jens J. Hofland.

Karassjøl, den 29de Januar 1915.

Arbejde med Traktater.

Det Arbejde, jeg har udført med Br. Rafts Traktater, har været interessant og har bragt mig mange Betsignelser. Jeg har 67 Abonnenter, som faar disse 4-6 hver tredje og fjerde Uge. En af disse, en Fru, var meget interesseret i Traktaterne og syntes, de var saa „frygtelig morsomme“ at læse. Jeg kom derved i Samtale med hende, og vi begyndte at læse Bibelen sammen. Dette var meget interessant, da hun havde et aabent Hjerte for Sandheden. Vi læste Daniels Bog, og da vi kom til Kap. 7, 25, fik hun se, hvorledes Guds hellige Lov var forandret og — Sabbaten. Dette var en Tirsdag, og Sabbaten gif jeg tilfældigvis ind til hende; men hvilken Glæde der mødte mig, kan lettere tænkes end beskrives: Alt var stille — der var Sabbat i det Hjem.

Vi fortsatte at læse, og snart begyndte hun at besøge alle vore Møder. Hun var den første Tid hindret i at komme til noget Møde paa Grund af Sygdom i Hjemmet og — Mennefsfrygt. Men paa de oprigtige af Hjertet ser Herren, og derfor underviser han dem om Bejen. Herrens Lov bringer Lys, og efter som Lyset er kommet, har hun sagt: „Ja der staar det jo; jeg hører mig.“ I kan tro, kjære Søskende, at det var interessant at læse med en saadan Sjæl, der villig højede sig for et: „Saa siger Herren.“

En anden Dame har trofast fulgt os paa alle vore Møder, siden vi kom i Lokalet i Efteraaret, og følger villig alt det Lys, Herren giver hende.

Sabbaten den 13de Februar havde vi den store Glæde at se disse to tage Daab. Vi fik Lov at komme til Broder og Søster Grøning, som bor ca. 5 Km. fra Levanger, for at have Daab der, da deres Hjem ligger lige nede ved Søen. Samtidig blev en anden Søster døbt, som før var bleven optaget i vort Samsund uden Daab, da hun kom fra de frie; men Herren mindede hende om, at hun ikke var døbt til Sandheden. Dette blev meget alvorligt for hende, og hun fik ikke Fred, før hun havde tilbagelagt tre Mil paa Ski over et stort Fjeld foruden en Rejse med Dampskib for at komme hertil og blive døbt.

Herren virker paa sit Folk. Er der noget, hvori vi staar tilbage, og som Herren minder os om, saa lad intet hindre os. Husk, at Jesus kan føre os over alle Vanfæligheder, og snart er Tiden inde, da vi skal gaa gennem Perleporten ind i det nye Jerusalem.

Lad os huske Br. Rafts Traktater; særlig for de spredtboende Søskende gives her en hyppelig Anledning til at bringe Lyset ud og vinde Sjæle. Hvem ved, hvad der vil lykkes, dette eller hint?

Søskende, bed for os! Her er mange, som har set Lyset og er meget paavirket. Derfor trænger vi til eders Bønner. Snart er al Kamp og Strid til Ende, og vi er for evig forløst og fri.

Hilbur Ringvold.

Levanger, den 14de Februar 1914.

Ørlighed i Forretningsager.

I „Bidnesbyrd til Menigheden“, 4de Bind, Side 494, 495, læser vi følgende:

„Den i Verden almindelige Skik at narre andre i Forretning bør Kristine afholde sig fra. De bør ikke afvige fra fuldkommen Ørlighed selv i Smaating. At benytte sig af Njoberens Uhyndighed og sælge noget for mere, end hvad det er Værd, er Bedrageri. Ulovlige Ferdele, smaa Handelskneb, Overdrivelse, Konkurrence samt dette at undersøge en Broder, som søger at drive en hæderlig Forretning — alt dette er noget, som fordærver Menighedens Renhed og ødelægger dens aandelige Liv.“

Forretningsverdenen ligger ikke udenfor Guds Regjerings Omraade. Kristendommen maa ikke blot være en Pryd, som viser sig om Sabbaten

og stilles til Etue i Guds Hus; den maa komme til Anvendelse hver Dag i Aagen og paa hvert Sted. Vores Krav maa anerkjendes og overholdes paa Bærstedet, i Hjemmet og i Forretningsanliggender mellem Brødre og med Verden. Hos mange findes der en overhaandtagende Verdslighed, som udelukker den rette Forstaaelse af Kristendommen. Kristi Religion vil øve en saadan Indflydelse paa Hjertet, at den bliver den herskende Magt i Livet. De, som besidder sand Gudsfrugt, vil i alle Forretningsanliggender udvise en lige saa klar Forstaaelse af, hvad der er Ret, som de gjør, naar de afsender deres Bønner for Naadens Trone. Livet med alle dets Gaver og Kræfter hører Gud til og bør benyttes til at fremme hans Være i Stedet for at misbruges i Satans Tjeneste ved at besvige vore Medmenesker.

Satan har været nogles Raadgiver. Han fortæller dem, at dersom de ønsker Fremgang, maa de lytte til hans Raad: „Vær ikke overdreven samvittighedsfuld med Hensyn til Verlighed og Retfærdighed; vaag med et skarpt Blik over dine egne Interesser og lad dig ikke henrive af Medynk, Omhed og Godgjørenhed. Du behøver ikke at bryde dig om Enken og den faderløse eller at give dem Anledning til at forvente noget af dig. Lad dem passe sig selv. Spørg ikke efter, om de har noget at leve af, eller om du kan være dem til Betsigelse ved Betænksomhed og venlige Tjenester. Pas du paa dig selv. Sørg for at komme i Besiddelse af saa meget som muligt. . . .“ Dette Raad har nogle fulgt og foragtet ham, som sagde: „En ren og ubesmittet Gudsdyrkelse for Gud og Faderen er denne, at besøge faderløse og Enker i deres Trængsel, at bevare sig selv ubesmittet af Verden.“ Jak. 1, 27.

Satan tilbyder Menneskene denne Verdens Rigdom, dersom de vil underkaste sig hans Overhøjhed. Mange gjør dette og giver Afkald paa Himlen. Det er bedre at dø end at lide, bedre at lide end at lide end at besvige, bedre at sulde end at tale Usandhed. Lad alle, som fristes, møde Satan med disse Ord: „Lykkelig hver den, som frygter Herren, som gaar paa hans Vej! Thi du skal æde Frugten af dine Hænders Arbejde; lykkelig er du, og det gaar dig vel.“ Sal. 128, 1. 2. Her er en Betingelse og et Løfte, som uomtvistelig vil blive til Virkelighed. Held og Lykke vil være Følgen af at tjene Herren.

I de Forenede Staters Kongres gjøres der i de sidste Maanedes ihærdige Forsøg paa at faa gennemført et Tillæg til Postloven, der bemyndiger Landets øverste Postmester til at udelukke visse Bøger, Blade eller andre Skrifter, som kan tænkes at virke nedsettende paa et eller andet religiøst Samfund. At det er den romersk-katolske Kirke, som staar bag ved denne Bevægelse, er det unødvendigt at tilføje — begge Forslagsstillerne er Medlemmer af den katolske Kirke. Hensigten er jo at faa lagt et saa effektivt Baand paa Pressefriheden der i Landet, at intet skal kunne udkomme i Skrift, som gaar „Moderkirken“ imod. Et Lovforslag i nævnte Retning, der fremkom nu lige ved Aarsstiftet, blev nedstemt; men et nyt foreligger. Vore Brødre har i Anledning af disse Forsøg paa at indskrænke den i Landets Grundlov hjemlede Ret til Ytringsfrihed udgivet et Ekstranummer af det hyppelige Maanedesblad Protestant Magazine — et saakaldt Pressefrihedsnummer. Af dette Ekstranummer, hvoraf der i Løbet af godt to Uger (1ste—17de Februar) blev solgt 200,000 Eksemplarer, var der indtil 25de Februar bleven trykt ialt 250,000. Saaledes ser vi, at vor Litteratur spiller en Rolle, hvis Omfang og Betydning ikke lader sig beregne. Og denne nævnte Bevægelse derover i det Land, hvor Bestræbelserne for at paatvinge Menneskene Dyrets Mærke vel maa ventes at ville komme til at have deres Rod, udgjør et af de Tidens Tegn, der nu i disse Dage bør tale højt til os som et Folk om, hvorledes alle Ting hurtigt bliver lagt til Rette for, at de afsluttende Begivenheder kan finde Sted. Tiden til at virke i er herester fort, og for vort Folk, der fremfor noget andet Samfund bør være et Missionsfolk, gjælder det om at benytte Tid og Anledninger paa rette Maade ved at gjøre det til vor Hovedopgave at fremsthynde Budstabet's Udbredelse. Et af de vigtigste Midler, Gud har skjænket os med dette Maal for Oje, er vor Litteratur: Bøger, Blade og Traktater.

En sød, frisk, aarsgammel Pige ønskes bortsat i Pleie eller bortgivet til en god Familie. Bill. mfr. „Godt Hjem“ sendes „Sundh. bl.“ Eksp. Kristiania.

En Stræddersvend søger Arbejde til Maj. Man henvende og til J. F. Mathiasen, Unionsstolen, Stodsborg.

Følge Brev fra Br. D. A. Johnson døde hans Hustru i College Place, Washington, U. S. A., Onsdagen den 24de Februar 1915. Dødsaaragen var Hjertesvækkelse forarsaget ved Areforkalkning. Afsøde var født i Staten Illinois den 2den Marts 1851 og opnaede saaledes en Alder af 64 Aar paa seks Dage nær. For vel 37 Aar siden blev hun forenet i Egtteskab med Br. D. A. Johnson, og deres hele Samliv har været præget af gjensidig Kjærlighed, Sympati og Deltagelse. Søster Johnson var en sjælden Kvinde, bramfri, besteden, oprigtig og med udpræget Kærlighedsjans. Hun elskede Herren og stod sin Mand trofast hi i hans evangeliste Gjerning. Da D. A. Johnson i Aaret 1900 blev kaldt til Formand for den norske Konferens, kom hun om Høsten samme Aar til Norge sammen med ham og var her til de i Aaret 1908 vendte tilbage til Amerika for at virke i Skolesagens Interesse. I denne Tid erhvervet hun sig mange Bemerker her, der dybt vil faane hende. Br. Johnson føler dybt Tabet af sin kjære Hustru, men har det salige Haab at forenes med hende igjen paa Opstandelsens herlige Morgen. Trostefulde Tante, herlige Haab! Maa Gud styrke og opholde ham i disse Sorgens Dage!
E. B. Jensen.

Hermed bekyndtgjøres, at Søster Bertha Georgine Pedersen, født den 1ste Januar 1832, døde Onsdag den 17de Marts i en Alder af henved 83 Aar. Afsøde Søster annammede den nærværende Sandhed for ca. 26 Aar siden og var et trofast Medlem til det sidste. De sidste Aar var tilhorte hun Kristiania Menighed. Søster Pedersen blev lagt til Hvile paa Nordre Gravlund og havde det Haab, at hun skulde faa opstaa paa Opstandelsens herlige Morgen. Undertegnede talte ved Baaren.
R. C. Bergersten.

Søster Marie Larsen fødte i Kristiania den 26de Febr. og blev begravet paa Sofienberg Kirkegaard den 4de Marts. Dødsaaragen var Lungebetændelse. Afsøde, der var født i Västra Ed, Sverige, den 9de Juli 1842, blev saaledes ikke fuldt 73 Aar gammel. I 1905 forenede hun sig med Kristiania Menighed, af hvilken hun var et tro Medlem til sin Død. Søster Larsen var svag i flere Aar, men bar sine Prøver med Taalmodighed og døde med et velgrundet Haab om Del i den første Opstandelse. En Skare af Slegtninge og Trodsfjendte fulgte hende til hendes sidste Hvilested. Br. H. J. Hansen talte i Kapellet og undertegnede ved Graven.
E. B. Jensen.

Tirsdagen den 9de Marts døde atter en af Kristiania Menigheds ældre Medlemmer, nemlig Søster Karen Hansen. Hun var født i Østre Bærum den 3dje April 1849 og blev saaledes henved 66 Aar gammel. Influenza var Dødsaaragen. Afsøde forenede sig med os i 1904 og var et tro Medlem til sin Død. Hendes Hjertes Længsel var at tjene Gud, selv om det skulde ske under mange Gjenvordigheder, og hun døde i Haabet om at faa være med Jesus hjem, naar han kommer for at hente sine. Hun blev begravet paa Østre Gravlund. Br. H. J. Hansen forrettede i Kapellet og ved Graven.
E. B. Jensen.

Den 15de Oktober f. A. døde Broder Martin Nilssen, tilhørende Bergens Menighed. Med ham er en af denne Menigheds ældste Medlemmer vandret bort, idet han var med ved den første Daab af S.-D. Adventister i Bergen for ca. 20 Aar siden. Han var siden et trofast Medlem af Menigheden, og de mange, som i disse 20 Aar har gaaet ind og ud af Menigheden, vil mindes den højvoksne Mand med det stille, blide Blik. De, som i mange Aar stod sammen med ham, som faa Menigheden vokse sig stor, vil mindes ham for hans aabne Haand, hans varme Hjertelag og trofaste Vennesind. For Menighedens Sangforening var hans Bortgang et stort Tab. Hans Blik kunde man altid stole paa. Født paa Haus ved Bergen den 19de Oktober 1858 blev han ikke nogen gammel Mand, kun 56 Aar. I Br. D. J. D. Røst's Fravær talte Menighedens Viceforstander, Broder Borgen, over Aab. 14, 13: „Salige er de døde, som dør i Herren.“ Nilssen gik bort i Fred, men han hviler fra sit Arbejde, og hans Del bliver med alle de hellige i den første Opstandelse.

Vor kjære gamle Søster Dortha Jørgensen, Mørke, afgit ved Døden den 11te Februar efter længere Tids Sygdom, næsten 79 Aar gammel. Søster Jørgensen antog for mange Aar siden den nærværende Sandhed, som hun var bleven bekendt med ved at læse forskjellige Skrifter og sammenligne disse med Bibelen. Hun elskede denne Sandhed og var nidkær efter at bringe den til andre. Afsøde blev døbt af Br. L. Johnson den 12te Juli 1898. Siden 1899 har hun tilhørt Randers Menighed, hvor hun var elsket af alle. Begravelsen fandt Sted paa Mørke Kirkegaard Onsdag den 17de Februar. Undertegnede talte ved Graven over Sal. 90, 12. Maatte Gud hjælpe og velsigne hendes efterlevende, saa de atter maa mødes bag Død og Grav, hvor ingen Sygdom, Smerte eller Død findes mere!

R. B. Hansen.

:: Redaktionelt ::

I Anmeldelsen i „Missions Efterretninger“ Nr. 3 om Br. Ferdinand Hansens Død i Frederikshavn staar der, at to af den afdødes Søstre var til Stede ved Begravelsen. I Stedet for „to Søstre“ skulde der have staet „to Døtre“, hvilket vi herved efter Anmodning gjør opmærksom paa.

Hust, at Annoncer og Betjendtgjørelser til „Missions Efterretninger“ sendes direkte til Redaktionen (under Adresse Erik Arnesen, Skodsborg). Derved vil eventuelle Forsinkelser undgaaes. Prisen for en Annonce er 1 Kr. pr. Gang. Beløbet kan godt sendes i Frimærker. — Hust ogsaa at indsende Stykker, der ønskes optaget, saa betids, at de kan være Redaktionen i Hænde senest den 18de i Maanedens forud for vedkommende Nummers Udgivelsesdato.

Br. Town skriver til os, at Forlaget Review and Herald har haft et meget fremgangsrigt Aar i 1914 — dets samlede Litteratur salg beløb sig til 510,000 Dollars eller henved 1,900,000 Kroner. Det første Dplag paa 25,000 af et for nylig udgivet mindre Skrift kaldet „Verdenskrisen“ var udsolgt i Løbet af 31 Dage, og et nyt Dplag er udkommet. Forlaget Pacific Press i Kalifornien udgav samtidig et Dplag paa 15,000 af nævnte Skrift; dette blev revet bort i Løbet af ti Dage, saa nu har man ogsaa der udgivet et nyt Dplag.

„**Jesus i Helligdommen**“ hedder en Bog, som vore norff-danske Brødre i Amerika nylig har udgivet. Den er en Oversættelse af Br. Uriah Smiths Bog Looking Unto Jesus. „Jesus i Helligdommen“ vil være en meget nyttig Bog for vore Søskende at læse, da den indeholder en klar og udførlig Fremstilling af det overordentlig vigtige Emne, som Bogens Navn antyder. Den er paa ca. 300 Sider, heri indbefattet Indholdsfortegnelse, Fortegnelse over Skriftsteder samt nogle helfsidige Billeder. Prisen er en Dollar. Faaes ved Henvendelse til „Evangetiets Sendebud“, College View, Nebraska, U. S. A.

Vort Trykkeri i Kristiania er nu i fuld Gang med Trykning af et nyt Dplag af „Et Blik paa vor Tid“. I denne nye Udgave bliver ingen væsentlige Forandringer foretaget ud over, at den paa enkelte Steder bliver bragt lidt mere i Overensstemmelse med de politiske Forhold, som disse har udviklet sig, siden første Dplag blev trykt.

Den Osnorke Konferenses Aarsmøde vil blive afholdt i „Bethel“, Akersgaden 74, Kristiania, fra den 2den til og med 6te Juni. Mere herom i næste Nummer.

N. C. Bergerfen.

En Pige, som vil hjælpe at malke og deltage i alt forefaldende Arbejde, søges til 1ste Maj. Kristine Bonde, Sjolund, pr. Sjolund St. ved Rolding.

En Pige, Sabbatsholder, der er flink til at malke; og en Dreng i 14–15 Aars Alderen til at passe Kreaturer kan faa Blads 1ste April eller Maj. J. P. Thomsen, Vestermarken, Sindal.

Fra Skodsborg Badesanatorium. Efter som det nærmer sig den Tid, da vi maa tænke paa Arbejdere til Foraaret og Sommeren, vil vi herved minde om, at de, der maatte ønske at gjennevaa Sanatoriets Sygeplejekursus eller Husholdningskursus eller erholde anden Velfættigelse, bedes skrive efter Ansøgningsblanket til Udfyldning. Ansøgningerne bør indsendes til nedenstaaende Adresse pr. omgaaende, hurtigst muligt. Bladserne tiltrædes i Almindelighed fra Midten af Marts og til Midten af Maj efter Overenskomst. Ansøgningerne maa være nøjagtigt udfyldte, og desuden maa der vedlægges en skriftlig anbefaling fra Konferensformanden eller nogen anden levende Arbejder indenfor vort Samsund.

De af Sanatoriets Arbejdere, som rejste herfra paa Grund af Krigen, og som venter at komme tilbage igjen, bedes om at sende Ansøgning herom snarest muligt, saa at vi kan vide, hvor mange af dem vi kan gjøre Regning paa, før vi antager nye.

Der synes at være mere Liv i Tilstrømningen i den senere Tid, end det tegnede til at blive i Krisens første Tid, saa dersom vort Land bliver sparet for at komme med i Krigen, vil der nok blive Brug for mange Arbejdere i 1915.

All Korrespondance vedrørende Ansøgninger og Bladfer bedes adresseret til Forretningsfører N. C. Christensen, Sanatoriet, Skodsborg.